

Den 25. september 2001 afgav jeg en endelig rapport vedrørende min inspektion den 9. januar 2001 af detentionen på Station 1 (nu Station City) i København. I rapporten anmodede jeg om udtalelser mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter en udtalelse af 22. januar 2002 med bilag, herunder en ny A-meddelelse med bilag om detentionsanbringelse (A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002) fra Politidirektøren i København og en udtalelse af 24. juni 2002 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 1. Detentionslokalerne

I anledning af min tilkendegivelse om at jeg – uanset oplysning om at ridsemærker (og mærker efter slag) vil kunne laves med f.eks. en lynlås – gik ud fra at politidirektøren ville overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, har politidirektøren oplyst at reglerne om visitation er blevet præciseret i forbindelse med et stationsledermøde.

Jeg har noteret mig denne oplysning.

Jeg henstillede til politidirektøren at foranledige udskiftning af glasruderne to steder hvor glasset var meget uklart. Jeg bad om underretning når det var sket.

Politidirektøren har oplyst at glassene er blevet udskiftet.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg anmodede om oplysning om eventuelle planer med hensyn til istandsættelse af lokalerne.

Politidirektøren har oplyst at der som følge af den nye struktur i Københavns Politi foregår en del ombygninger og malerarbejde, og at håndværkerafdelingen derfor endnu ikke har fastsat et tidspunkt for istandsættelse af detentionerne.

Jeg har noteret mig det oplyste og beder politidirektøren om at underrette mig når der er fastsat et tidspunkt for istandsættelse af detentionslokalerne.

Ad punkt 3.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Selv om det under inspektionen blev oplyst at detentionslokalerne på Station 1 ikke længere blev anvendt som venterum, anmodede jeg politidirektøren om at sende mig Station 1's besvarelse af Københavns Politis anmodning i brev af 4. august 2000 om nærmere oplysninger om anvendelsen de enkelte steder af detentionsrum til personer der ikke er påvirkede af spiritus.

Politidirektøren har vedlagt denne besvarelse, dateret 8. august 2000. I brevet redegøres nærmere for anvendelsen dengang af detentionslokalerne som venterum.

Jeg har noteret mig indholdet af dette brev – som ikke er aktuelt mere da detentionslokalerne ikke længere anvendes som venterum.

Til orientering for Station 1 kan jeg oplyse at Justitsministeriet i forbindelse med mit spørgsmål i sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 2 om anvendelsen (generelt) af detentionslokaler som venterum har indhentet en udtalelse (af 8. juli 2002) fra Rigspolitichefen herom.

Rigspolitechefen har udtalt at dette efter hans opfattelse er i overensstemmelse med kundgørelsens § 2 ”så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte”. Justitsministeriet har (i en udtalelse af 9. august 2002 i denne sag) tilsluttet sig det anførte, og jeg har i min samtidige opfølgingsrapport vedrørende inspektionen af detentionen på Station 2 taget det oplyste til efterretning.

Ad punkt 3.2. Lægeundersøgelse

Jeg bad om oplysning om hvorvidt manglende notat om lægetilsyn i et konkret tilfælde (AP.nr. 16498) skyldes at der ikke var lægetilsyn inden den pågældende blev bragt til skadestuen (efter at han havde kastet blod op). Lægetilkald skete kl. 21.40, og den pågældende blev bragt til skadestue kl. 01.00.

Politidirektøren har oplyst at sagen der er påført AP.nr. 16498, rettelig er AP.nr. 16948. (Der er en anden sag med AP.nr. 16498 som politidirektøren samtidig har vedlagt kopi af, som ikke vedrører en detentionsanbringelse). Den tilbageholdte i den sag der er omfattet af min undersøgelse (AP.nr. 16948) blev tilset af læge kl. 22.45. Politidirektøren har vedlagt kopi af lægeerklæringen hvoraf dette fremgår.

Jeg har noteret mig at anholdelsesblanketten er påført forkert AP.nr. Jeg tager til efterretning at der var lægetilsyn i sagen (som der ved en fejl/forglemmelse ikke er gjort notat om i rubrikken hertil). Jeg har noteret mig at lægetilsynet fandt sted godt en time efter tilkaldet.

Jeg bad politidirektøren om at bekræfte at der i sagerne findes lægeerklæringer. Jeg anmodede desuden politidirektøren om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager (AP.nr. 16936, 16498 (rettelig 16948, jf. ovenfor), 16946, en sag uden AP.nr. og AP.nr. 17014).

Politidirektøren har bekræftet at der findes lægeerklæringer i de 20 sager som jeg modtog, bortset fra i 3 tilfælde som politidirektøren har redegjort nærmere for. Det ene af disse tilfælde er en venturumsanbringelse som ikke indgår i min undersøgelse, jf. pkt. 3 (s. 9) i min rapport. I dette tilfælde og i et andet tilfælde der vedrører anholdelse for overtrædelse af færdselslovens § 53, skete lægeundersøgelse i forbindelse med blodprøvetagning hvilket – forstår jeg – er årsagen til at der ikke foreligger lægeerklæring i disse sager. Politidirektøren har vedlagt anden dokumentation for lægetilsyn (blodprøvetagning) for disse to sagers vedkommende. I det sidste tilfælde er erklæringen bortkommet hvilket politidirektøren har beklaget. Politidirektøren har vedlagt anden dokumentation for lægetilsyn i denne sag.

Politidirektøren har samtidig vedlagt lægeerklæring for samtlige øvrige sagers vedkommende – og ikke kun dem jeg har bedt om. For så vidt angår sagen uden AP.nr. har politidirektøren oplyst at der er tale om AP.nr. 17001.

Jeg tager det oplyste til efterretning. For en ordens skyld bemærker jeg at min anmodning om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager ikke skete med henblik på dokumentation for at lægeundersøgelse fandt sted, men for at se de erklæringer som blev anvendt; jeg har ikke betvivlet at der har fundet lægetilsyn sted i sagerne som anført i anholdelsesrapporterne.

Jeg bad politidirektøren om at oplyse nærmere om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge, herunder om hvilke aftaler med læger der måtte være indgået med henblik på gennemførelse af tilsyn med detentionsanbringelse snarest muligt efter indsættelsen i detentionen. Jeg henviser i den forbindelse også til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København hvori ministeriet har henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse.

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

”...

Københavns Politi har gennem længere tid brugt læger, der er tilknyttet Retsmedicinsk Institut, til at undersøge spirituspåvirkede personer, herunder personer der er sigtede for overtrædelse af færdsels- og straffeloven samt til detentionsanbragte personer.

Lægernes aflønning var tidligere forhandlet centralt gennem Justitsministeriet. Denne lønaftale blev opsagt i 1992 og blev ikke genforhandlet, hvorefter lægerne arbejdede efter deres egen overenskomst. Dette resulterede i en 'Københavneraftale' med de samme læger, som hidtil havde været taget ordningen for Københavns Politi.

'Københavneraftalen' sikrer en vagtordning således, at der altid i hele døgnet og på søn- og helligdage er en læge til rådighed. Lægernes vagtordning koordineres af læge Klaus Poulsen.

Tilkald af læger foregår gennem Radiostationen. Tilkald sker fra lægens bopæl eller tjenestested. Der må derfor naturligvis påregnes køretid fra lægens bopæl eller tjenestested, inden lægen kan komme til den seneste rekvirent (her politiet).

Denne ordning var også gældende i 1997. Det var ikke som følge af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 nødvendigt at ændre ordningen.

'Københavneraftalen' er en videreførelse af den tidligere centralt fastsatte aftale. Der henvises til bilag 7.

...

Jeg tager det oplyste til efterretning – herunder at der allerede forud for Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 var indgået en lokal aftale om lægetilsyn.

Jeg går i øvrigt ud fra at aftalen fungerer tilfredsstillende (hvilket også de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse, afspejlede).

Ad punkt 3.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Jeg anmodede politidirektøren om at oplyse hvilken fremgangsmåde der følges i relation til bestemmelsen i den dagældende kundgørelses § 12 (§ 13, stk. 2, i den nugældende kundgørelse) om indhentelse af oplysninger fra kriminalregistret. Jeg anmodede endvidere om oplysning om hvorvidt (bekræftelse på at) der var indhentet oplysninger fra kriminalregistret i de konkrete tilfælde,

og om kopi af udskrifter fra POL-SAS herom for de seneste 5 anbringelsers vedkommende (AP.nr. 16936, 16498 (rettelig 16948), 16946, sagen uden AP.nr. (17001) og AP.nr. 17014).

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

”...

Der forespørges i kriminalregisteret på alle anholdte, herunder detentionsanbragte, i forbindelse med opdatering. Dette dokumenteres ikke. Oplysninger om detentionsanbragte uden sag er i kriminalregisteret alene tilgængelige i den aktuelle måned og efterfølgende måned. Herefter slettes oplysningerne automatisk. Oplysning om detentionsanbringelse bevares i POL-SAS. ...”

Politidirektøren har vedlagt dokumentation for så vidt angår de ovenfor nævnte 5 sager (udskrifter fra POL-SAS). Heraf fremgår at der er sket forespørgsel i kriminalregistret efter anbringelsen i detentionen.

I § 13, stk. 2, i den nye kundgørelse er en regel om at der *inden* anbringelse i detentionen skal indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret. En tilsvarende bestemmelse fandtes i § 12 i den tidligere kundgørelse. I politidirektørens A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002, er i § 6 en bestemmelse svarende til den nugældende kundgørelses § 13, stk. 2.

Københavns Politis praksis hvorefter der først indhentes oplysninger fra kriminalregistret i forbindelse med opdatering, er således hverken i overensstemmelse med den tidligere gældende kundgørelse, den nugældende kundgørelse eller politidirektørens A-meddelelse.

Det er beklageligt. Idet jeg går ud fra at praksis vil blive ændret så den følger kundgørelsen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det fremgår tillige af bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 2, at oplysningerne fra kriminalregistret skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med § 22, stk. 3. Efter denne bestemmelse er der pligt til opbevaring af detentionsrapporten sammen med udskrift fra kriminalregistret og

eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger i minimum 2 år. Den detentionsrapport der er vedlagt som bilag 1 til den nye kundgørelse (II, nr. 55, af 27. juni 2001), indeholder i overensstemmelse hermed et felt til afkrydsning af at udskrift fra kriminalregisteret er indhentet, og det er samtidig angivet at den skal vedlægges.

I § 6 i politidirektørens A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002, er det gentaget at oplysningerne fra kriminalregistret skal udprintes og opbevares sammen med detentionsrapporten. I en blanket der indgår som et bilag til denne A-meddelelse, og som anvendes af Københavns Politi i stedet for den detentionsblanket der er vedlagt som bilag til Rigspolitichefens nye kundgørelse, er der mulighed for ved afkrydsning i fortrykte rubrikker at svare enten ja eller nej til spørgsmålet om vedlæggelse af udskriften.

Der er således nu pligt til at gøre notat om at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og denne udskrift skal bevares i 2 år (sammen med detentionsrapporten og eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger). Det gælder hvad enten politiet anvender den rapport der er vedlagt som bilag 1 til kundgørelsen, eller en lokalt udarbejdet detentionsrapport, jf. Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen hvorefter de oplysninger der er angivet i detentionsrapporten (bilag 1), skal fremgå af lokalt udarbejdede blanketter såfremt sådanne anvendes. Denne notatpligt mv. er en ændring i forhold til den tidligere gældende retstilstand.

Som politidirektørens udtalelse er formuleret (ved anvendelse af nutid), synes Københavns Politis praksis heller ikke på dette punkt at være i overensstemmelse med reglerne i den nye kundgørelse og den nye A-meddelelse.

Såfremt det forholder sig sådan, går jeg ud fra at praksis vil blive ændret så kundgørelsens (og A-meddelelsens) regler følges.

Ad punkt 3.4. Visitation

Jeg bad politidirektøren om at redegøre for praksis på Station 1 med hensyn til visitation forud for indsættelse i detentionen.

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

” ...

Alle anholdte visiteres forud for indsættelse i detention. Visitationen foretages som hovedregel af 2 polititjenestemænd. Ved spidsbelastninger forekommer det dog, at der kun er én polititjenestemand, som foretager visitationen. Visitationen følger de nye regler i kundgørelse II nr. 55. På grund af Københavns Politis størrelse anvendes tjenestenummer som identifikation for den person, der har foretaget visitationen. Tjenestenummeret træder derfor i stedet for navn eller initialer. Der henvises i øvrigt for så vidt angår dette spørgsmål til det i indledningen anførte om de nye fastsatte retningslinier.

...”

I indledningen til udtalelsen som politidirektøren henviser til, er det bl.a. anført at Københavns Politi har haft en række drøftelser med Rigspolicefen om blandt andet udformningen af den blanket som Københavns Politi anvender, og som særligt er tilpasset forholdene i Københavns Politi. Blanketten afviger på nogle punkter fra den blanket der indgår som bilag 1 til kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001. I indledningen har politidirektøren om anvendelse af tjenestenummer anført at det på grund af det store antal polititjenestemænd der er ansat i Københavns Politi, er den mest sikre identifikationsmåde. Det anvendes derfor fortsat efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse (dog vil der blive anført navn på den polititjenestemand der har udført tilsyn med den detentionsanbragte). Foruden A-meddelelsen og Københavns Politis blanket har politidirektøren vedlagt kopi af en skrivelse af 4. december 2001 fra Rigspolicefen hvori denne er kommet med bemærkninger til den nye blanket – som efterfølgende er tilrettet i overensstemmelse hermed.

I den blanket som Københavns Politi anvender, er fortrykt såvel tjenestenummer som navn i rubrikken om visitation. Ifølge blanketten skal både tjenestenummer og navn således angives. I A-

meddelelsen er der ikke anført noget om at det er tilstrækkeligt at angive tjenestenummer. Det fremgår ikke af Rigspolitichefens skrivelse af 4. december 2001 at Københavns Politi over for Rigspolitichefen har oplyst at politiet ønskede at fravige detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, 2. pkt., om angivelse af navn på de polititjenestemænd der har foretaget visitation, og at Rigspolitichefen har godkendt en sådan fravigelse. Det fremgår af skrivelsen at Rigspolitichefen tidligere – i skrivelse af 20. november 2001 – er kommet med bemærkninger i sagen, men ikke om de omfatter dette spørgsmål.

Jeg anmoder derfor om oplysning om hvorvidt Rigspolitichefen (også) har godkendt en fravigelse på dette punkt. Jeg beder tillige om en kopi af Rigspolitichefens skrivelse af 20. november 2001.

Jeg tager i øvrigt det oplyste om fremgangsmåden ved visitation til efterretning.

For så vidt angår 2 tilfælde hvor der var tale om detentionsanbringelse af kvinder (AP.nr. 16862 og 16920), men hvor det ikke fremgik hvem der forestod visitationen, bad jeg – hvis der var sket en egentlig visitation – om så vidt muligt at få oplyst om denne del af visitationen blev foretaget af kvindeligt personale.

Politidirektøren har oplyst at det er en fejl at tjenestenummer på den der har gennemført ”egentlig” visitation ikke er anført. Det har ikke været muligt at finde frem til den kvindelige polititjenestemand der udførte de egentlige visitationer, men vagthavende på Station 1 har oplyst at visitationer kun udføres af polititjenestemænd af samme køn som anholdte. Hvis stationen undtagelsesvist ikke råder over en kvindelig polititjenestemand, tilkaldes en sådan over radiotjenesten.

Jeg har noteret mig at der er sket egentlige visitationer i de 2 tilfælde. Da sådanne visitationer efter det oplyste altid udføres af personer af samme køn som anholdte, eventuelt ved tilkaldt personale, lægger jeg til grund at det også er sket i de konkrete tilfælde.

Ad punkt 3.5. Tilsyn

Justitsministeriet har i sin udtalelse af 24. juni 2002 der vedrører både Station 1, 2 og 3, oplyst at ministeriet som følge af at det af ”inspektionsrapporterne” og politidirektørens udtalelser fremgår at der i enkelte tilfælde enten ikke er gennemført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen, eller ikke er gjort notat herom, ved en genpart af dette brev til politidirektøren har indskærpet at kundgørelsens regler om tilsyn og notatpligt skal iagttages.

Jeg har noteret mig denne indskærpelse – som jeg går ud fra at politidirektøren har videreforsmidlet til de enkelte stationer, herunder Station 1.

Såfremt der var fastsat andre lokale regler vedrørende detentionsanbringelse end dem jeg havde modtaget, bad jeg om kopi heraf.

Politidirektøren har i den anledning vedlagt en stationsmeddelelse nr. 2/2000 af 7. august 2000 gældende for Station 1. Meddelelsen angiver bl.a. at alle personer der skønnes påvirkede af spiritus eller medicin/narkotika eller en kombination heraf, i alle tilfælde – uanset graden – skal lægeundersøges og i svære tilfælde straks indbringes til hospital, og at personer der er påvirkede, ikke må anbringes i venterum. Der er tillige retningslinjer for tilsyn, herunder for elektronisk tilsyn, og notatpligt mv.

Jeg har noteret mig disse retningslinjer (som (også) var gældende i den periode hvori anbringelserne i de konkrete sager som var omfattet af min undersøgelse, fandt sted).

3. Opfølgning

Jeg beder om at den underretning og den oplysning mv. som jeg har bedt politidirektøren om under punkterne 1 og 3.4., tilbagesendes gennem Justitsministeriet til eventuelle bemærkninger.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Station 1 (Station City), Politidirektøren i København, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen